

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893–1895.
L 84:1 - 50**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Måndag kvällen
Den 16 Oktober

Hjärtans alla käraste fru! Det regnar uterför och är ett skräckeligt väder. Det blåser så, att det ej hjälper att elda. Regnar gör det också. Det är bara gråväder. (Jag blef störd af prat i västra rum, därför skrifver jag om samma sak.) Men meningen var att ge dig en stämningssbild.

Jag skulle säga att trots allt detta har jag det så underbart godt. Ingenting biter på mig.

Hela dagen från 10 till 4 har jag suttit och frusit, men skrifvit Fritiof. Precis kl. 4 drog jag ett streck efter slutordern, förstår du, slutorden. Sedan kläddes jag om mig och gick på sällskap, har nu setat där i tre timmar och hört på högläsning af din broder, vassmannen. Han suger lika bra att läsa högt som en ko att spinna silke, som salig kung Gösta brukade uttrycka sig. Boken hade jag läst förut. Jag hade sällskap af Emma Kronhamr, som har höggradig anafors och talar så att det hörs hvad sjukdom hon lider af. Men ingenting tar på mig. Jag är absolut lycklig af inre välbehag. Det är som företa dagen i Bisby eller efter Konjaksdrickandet, då vi återvände från Garvander när Burs Skånga lye. Jag är så rent förvånad. Jag kan förstå härub hvilken innerlig plåga denna opera varit. Som jag satt på Sällskapet och räknade hur många olika sätt att läsa illa din broder hade, så steg fröjdvägen inom mig. Det är som ett stilla res. Ännu en observation har jag gjort på mig själv. Jag är som om jag varit i riktigt elegant sällskap. Jag är så estetiskt upplyftad. Men jag har minnsann ej räkat någon. Jag kan ej förklara det, om ej så, att jag lefvat så alldeles på operan. Setat på första rasen och leot föreställningen. Fautasion har varit så behär

Du får väl y betala
öfrigt på en sådant
här bref?

Detta är intet bref. men notera vara du säcc om du säcc om

Jag börjar nu få verkligt nöje af att tänka på dig som Sofia heter kom
med. Det är merrecis - tänka på dig måste jag, och jag får nog lycka af det, som kommer
från dig. Det är så mycket af dina passioner i Ah om du vore här. Du skulle smittas af lycka. Hara
frisk och glad och härförande inom ett ögonblick.

Kanske att jag kämle mig milsvist öfver lands-
krona världens minn. Ej därför att jag är stolt, utan
därför att jag verkligen varit borta i någon slags
himmel. Ja, nu fattas det bara att vi få priset.

Men tycker du ej det bäslar goot, att operan
verkligen kunnat rycka mig med, nu på det
sista. Jag som ej har seende fantasi har verkligen
sett den. Hört den har jag ej. Och verserna äro
öfvermåttan usla. Det är bara det dramatiske
som är tillgodosett, men det är bra.

Och alltid, när jag har det bra, längtar jag efter
dig. Om du vore här, skulle du få gå igenom
hvar vers och tvinga mig att sätta rimm t. o. m.
För det finns på de bästa ställena hvarken rimm
eller meter. Där effekten var likgiltig har jag nog
rimmat, men annars kan jag ej förstås kraften
i jorden med sådant. Tegners verser låta som harpo-
slag bredvid mina. Men ändå skall du se, att jag
ger lif åt hans döende saga.

Ej hvarför jag nu skrifver var ändå egentligen
för att prisa anders makt öfver materien. Jag
menar att vi äro lyckliga, som få lefva fantasiers
lif. Hvad det är underbart att något inom oss
oberoende af allt yttre kan ge så full och hel
lycka. Då jag skref G. B. L. kände jag det ofta
så här. Af en novell får jag det aldrig. Det
är bara tvångsarbete. Jag trodde nästan att jag
höll på att bli en penningslykkan. Det har
 varit ett sådant arbete för mig.

Tänk i morgon har jag 5 skollinmar igen.
Det är svårt. Det är så mycket att göra ännu
renskrifning och granskning. Det är blott blodden
som är färdig. Du skulle rätta några ord till
peltta. Skrif något vackert, så skall jag passera
in det i operan. Det vore lustigt.